

kaupa tööle, et neid paha loomasi kogu korjaksivad — aga nende töö ei mõjunud selle hulga kohta ühtegi. Seal lendasivad mõningad kääpärmed ligi ja tegivad mõne nädalaga puud nii puhtaks, et mets hukkatuse käest oli peastetud.

Kui meie seda kõik tähele paneme, üks meie siis ka ei pea küsima, mis nüüd omalt poolt teeme, et nende oma abimeeste ja heategijate siginemist ja tööd edasi aitaksime? Vastus selle küsimise peale on väga kurb: Meie ei tee, paraku, ühtegi nende heaks; oma häbiks peame pealegi tunnistama, et neid oma rumaluses sagedaste taga kiisame ja ärahukkame. Kui meie neid ehk ka ise rahule jättame, siis ei tee seda ommeti mitte meie lapsed, keda meie ei ole õppetanud lindude vastu head ja armulised olema. Eks karjapoised veel iga kervade hulk linnu pesi, keda meie weiksed sõbrad nii suure waewaga ja kunstlikult on ehitanud, üles ei otsi ja sealt nende munad

ehk pöead välja ei võtta? See on üks inetu tegu, kelle jõledust ni hästi wanemad kui koolmeistrid lastele ära peaksivad seletama. Selle asemel peaksivad n'ad oma lapsi õpetama lindude kaitsemisest ja hoidmisest rõõmu tundma, mis kõige mõnusamalt seeläbi sünnib, kui n'ad lastega seltsis oma majade ligidale pesitamise-kastisi puude otsa seadaksivad ja seal juures mõned tükkid lindude elust ja tulust räägiksivad, mis lastele iga suurt rõõmu teeb ja nende südamesse armastust elajate vastu sigrindab. (5 Mos. raam. 22, 6. 7.)

Joodiku palk.

Soowid sa, et iga janune oleksid, siis heida joodikuks! sest mida rohkem ja sagedam sa wiina jood, seda rohkem ja sagedam saab sul janu olema.

Tahad sa oma sõbru keelata, sind maa-